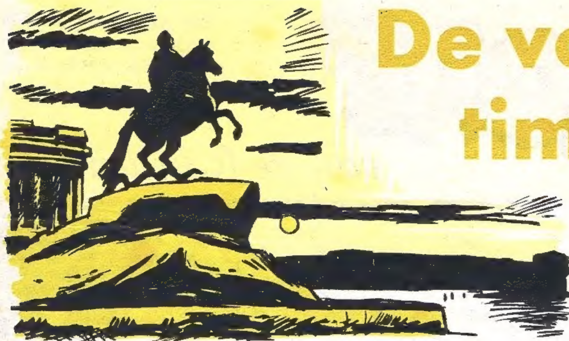

SJORS van de Rebellenclub

22 juni 1963
VERSCHIJNT WEKELIJKS
Nr. 25

De slavenkoopman van Pompeï

Zie bladzijde 8 en 9

De vorstelijke timmerman

Pjotr Welikiej noemen de Russen hem, maar bij ons is hij beter bekend onder de naam Peter de Grote, tsaar aller Russen. Hij was een groot staatsman en keizer en heeft veel voor de ontwikkeling van zijn land en zijn onderdanen gedaan, maar in onze streken geniet hij vooral bekendheid door het feit, dat hij korte tijd in Zaandam en Amsterdam woonde om daar de techniek van het scheepsbouwen te leren. Een standbeeld en het Tsaar-Peterhuisje (de woning waar hij destijds verbleef) herinneren in Zaandam nog aan dit feit.

„Pieterbaas" in Nederland

Waarom heeft tsaar Peter, die zijn land een machtige vloot wilde geven, juist Nederland uitgekozen om de scheepsbouw te leren? Dat kwam zo. In de Russische plaats Worontchev had Peter een aantal Nederlandse scheepstimmerlieden leren kennen, afkomstig uit Zaandam. Deze mannen hadden hem veel over hun woonplaats en over de scheepsbouw daar verteld en de tsaar, die van aardrijkskunde niet zo erg veel kaas had gegeten, dacht dat Zaandam de enige stad in West-Europa was, waar goede scheepsbouwers woonden. Later, toen hij eenmaal in Zaandam was, zag hij zijn vergissing al gauw in en na een week trok hij daarom naar Amsterdam.

Op 18 augustus 1697 was tsaar Peter in Zaandam aangekomen. Hij begaf zich direct naar de smid Gerrit Kist. Hij vertelde hem dat hij Zaandam bezocht om de scheepsbouw te bestuderen en dat niemand mocht weten wie hij in werkelijkheid was. Daarom stak hij zich ook direct in eenvoudige werkkleren. Voor zeven gulden in de week huurde hij het achterhuis van de smid, dat bestond uit twee vertrekken, die Peter inrichtte als woon- en als werkkamer. Natuurlijk merkten de Zaandammers al gauw dat er een Rus bij de smid inwoonde. Zij vermoedden dat het een edelman was, totdat een Russische zeekapitein, die toevallig in Zaandam kwam, vertelde wie de bewuste Rus, die zich Peter Michailof liet noemen, eigenlijk was. Het nieuws ging als een lopend vuurtje door de stad en het gevolg was dat de tsaar kwaad naar Amsterdam vertrok.

In Amsterdam nam hij zijn intrek in een huisje aan de Oostenburgergracht en werkte vier maanden lang op de scheepswerf van de Verenigde Oostindische Compagnie. Men wist in Amsterdam wie hij was, maar van opdringerige nieuwsgierigheid had Peter hier weinig of geen last. Hij liet zich Pieterbaas noemen en kon goed opschieten met zijn collega's scheepstimmerlieden. Peters belangstelling ging vooral uit naar schepen en scheepsbouw, maar hij bewoog zich toch ook wel op ander terrein. In Amsterdam sloot hij vriendschap met Nicolaas Witsen, destijds burgemeester, en in Leiden met de beroemde geleerde Boerhaave. Ook heeft hij eenmaal stadhouder Willem III ontmoet.

Op 15 januari 1698 kreeg hij van Gerrit Claesz. Pool, zijn leermeester op de werf, een diploma. Er werd onder andere in vermeld, dat Peter Michailof zich gedurende „de tijd van zijn edele verblijf als een neerstig (ijverig) en kloeck timmerman" had gedragen en dat hij alles onder de knie had wat „een groot en heel deftig timmerman behoort te doen". Op 20 januari 1698 reisde Peter van Amsterdam naar Hellevoetsluis, vanwaar hij overstak naar Engeland. Daar werkte hij nog enige tijd op scheepswerven en bestudeerde ook de navigatie van schepen. In mei van datzelfde jaar keerde hij terug naar Rusland. Een groot aantal scheeps- en molenbouwers volgde hem.

Wie was Peter?

Peter heeft sinds zijn negende jaar met zijn moeder in het Russische dorp Preobrajensk gewoond. Toen hij vijftien was, kreeg hij zijn eerste onderwijs. Zijn leermeester was de Hollander Timmerman, die hem wiskunde leerde en veel over de lage landen bij de zee vertelde. Toen hij eenmaal tsaar geworden was, was het Peters grote wens zijn halfbarbaarse onderdanen tot ervaren kooplui en ambachtslieden te maken. Om de handel te bevorderen wilde hij zijn land havens schenken, onder andere aan de Zwarte Zee. Daarvoor moest hij slag leveren met de Turken, die de Zwarte Zee beheersten. Toen dit echter mislukte, trok Peter in 1700 tegen de Zweden op, die hij (met hulp van Denemarken en Polen) wist te verslaan. In 1703 werd op zijn bevel begonnen met de bouw van een stad bij de Oostzee die hij naar zichzelf Sint-Petersburg noemde (nu Leningrad). Vlak daarna gaf Peter bevel tot de bouw van een grote vloot, die later onder andere achthonderd oorlogsschepen zou omvatten.

Tsaar Peter had ondanks zijn grote verdiensten voor zijn land vele vijanden. Op de eerste plaats waren dat de Russische boeren, die een slavenbestaan leidden en uitgemergeld werden door hoge belastingen en pachtgelden. De geestelijken van de Russische kerk waren al evenmin enthousiast over hun keizer. Peter bemoeide zich naar hun gevoel veel te veel met kerkelijke zaken en hij dwarsboomde de kerk waar hij kon. Verder was Peter een ruw man, die heel aparte opvattingen had over kunst, cultuur en beschaving, en ook daardoor was hij bij velen niet geliefd. Maar ondanks dat alles staat het vast, dat Peter veel gedaan heeft voor de ontwikkeling van landbouw en veeteelt, handel en nijverheid. Begin januari 1725 werd hij plotseling ziek en op 8 februari van dat jaar overleed hij.

Het Tsaar-Peterhuisje

Het huisje, waarin Peter in Zaandam gewoond heeft, werd in 1818 gekocht door koning Willem I als geschenk voor zijn schoondochter, groothertogin Anna Paulowna, die getrouwd was met de kroonprins, later Willem II. Om het huis in stand te houden liet hij er een stenen gebouwtje omheen plaatsen. In 1865 liet prins Hendrik er een kap overheen bouwen. In 1879 schonk koning Willem III het huisje aan tsaar Alexander III van Rusland. Op diens bevel werd het opgevijzeld en op een stenen voet geplaatst. Nog steeds komen vele toeristen naar Zaandam om het huisje en het standbeeld, die aan deze grote tsaar herinneren, te bezichtigen.

Inspecteur Kahanam

KAHANAM HAD ONTDEKT DAT DE MUSEUMDIEVEN IN WERKELIJKHEID SMOKKELAARS WAREN, DIE STENEN VANUIT ALTBERG IN TIROL NAAR ITALIË SMOKKELDEN. DAAROM GING HIJ NAAR ALTBERG...

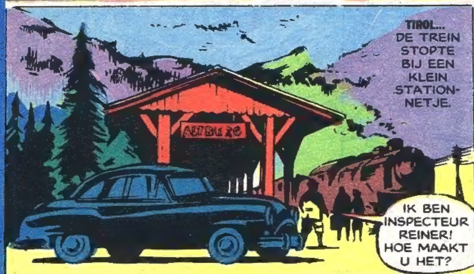

ALS HET DORP ER NIET MEER IS, ZULT U MOEILIJK DIE ZOGENAAMDE SMOKKELAARS KUNNEN OPSPOREN!

BEGRIJPT U NU WAAROM IK U HEB AFGERADEN HIER TE KOMEN?
IN VIEREN-TWINTIG UUR KAN ER NOG VEEL GEBEUREN, INSPECTEUR!

EEN UUR LATER DINEERDEN KAHANAM EN EVA IN EEN CHALET.
HET SPIJT ME DAT HET HIER ZO'N ROMMEL IS, MAAR WE ZIJN AAN HET VERHUIZEN!

HET IS JAMMER DAT DIT MOOIE DORP GAAT VERDWIJNEN!
U BENT MIJN LAATSTE GASTEN SAMEN MET DE DOKTER EN PROFESSOR KORB!
IK VERTREK VANAVOND!
IK BEGIN TE VREZEN DAT WE HIER NIETS WIJZER ZULLEN WORDEN!
NEE, ALS WE NIET HEEL VLUG TE WERK GAAN... **TENZIJ...**

OP DAT MOMENT WEERKLONK EEN ENORME EXPLOSIE...
BOEM!

HOORDEN JULLIE DAT?
WAT... WAT GEBEURT ER?
HET IS DE STUW! KOM MEE!
IEDEREEN HAASTTE ZICH NAAR DE STUW...

ZIJN ER SLACHTOFFERS?
NEE, ER WAS GELUKKIG NIEMAND IN DE BUURT!
DOORLOPEN, MENSEN!
INSPECTEUR!

WIE VERDENKT U HIERVAN?
IK... IK WEET HET NIET! MISSCHIEN MENSEN UIT HET DORP, DIE HET NIET EENS ZIJN MET DE VERHUIZING!

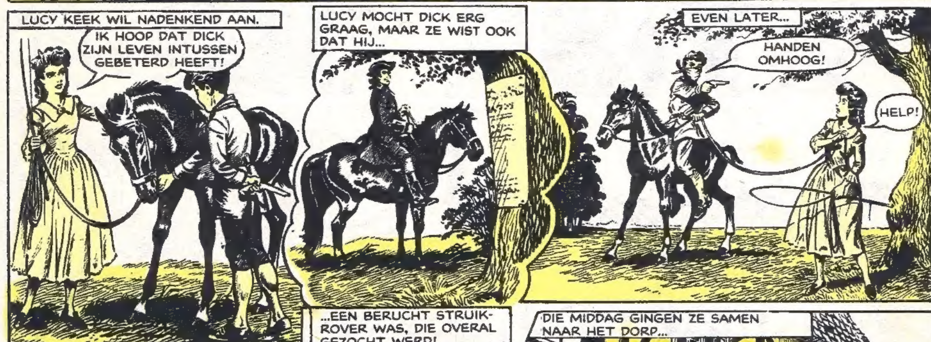
DAT IS HEEL AARDIG GEVONDEN, MAAR IK VREES DAT HET NIET DE WAARHEID IS! GELOOFT U OOK NIET, DAT MET DEZE EXPLOSIE BEWEZEN IS **DAT DE SMOKKELAARSBENDE WERKELIJK BESTAAT?**

Het zwarte veulen

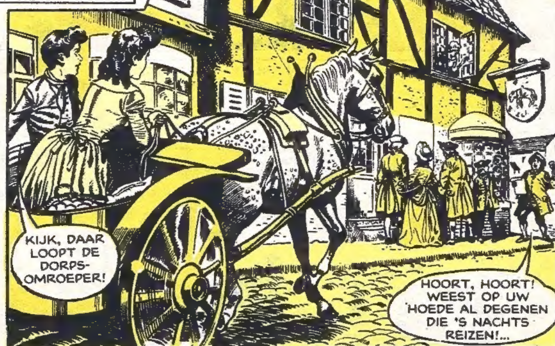
TOBY LEERT HET AL AARDIG, VIND JE NIET, WILL?

LUCY DERRING EN HAAR BROER WILL ZORGDEN VOOR EEN VEULEN, TOBY GENAAMD. ZIJN MOEDER WAS BESS, HET PAARD VAN DE STRUIKROVER DICK TURPIN, DIE LUCY EEN PAAR KEER EEN DIENST BEWEZEN HAD...

JA, BINNENKORT KUNNEN WE HEM BERIJDEN!

DICK TURPIN, DE BERUCHTE STRUIKROVER, IS IN DEZE STREEK GESIGNALEERD! WEEST OP UW HOEDE!

OP DE TERUGWEG NAAR HUIS...
DUS... DICK HEEFT ZIJN BELOFTE NIET GEHOUDEN!
IK WOU DAT HIJ WEER EENS BIJ ONS KWAM!

DIE AVOND HOORDEN LUCY EN WILL EEN GESPREK TUSSEN HUN OOM EN TANTE AAN...
IK LEES HIER DAT OM TIEN UUR DE POST-KOETS UIT YORKSHIRE AANKOMT!
JA, EN BLACKTON IS AAN BOORD MET EEN ARRESTATIEBEVEL TEGEN DICK TURPIN!

UREN LATER, TOEN LUCY EVEN IN WILLS KAMER KEEK...
ZIJN BED IS LEEG! WAAR KAN HIJ ZIJN?

VLUG KLEEDDE ZE ZICH AAN EN RENDE NAAR DE STAL.
NET WAT IK DACHT! TOBY IS OOK VERDWENEN! WILL IS OP AVONTUUR UITGEGAAN!

INTUSSEN WAS WILL AL ONDERWEG...
IK WIL DIE KOETS ZIEN! MISSCHIEN ZIE IK DICK DAN OOK!

EVEN LATER, OP EEN KRUISPUNT...
DAT... DAT IS DICK!
HALT! STAP UIT ALLEMAAL EN LUISTER NAAR MIJN BEVELEN!

OP DAT OGENBLIK STEIGERDE TOBY...
HELP!
...OP DE RAND VAN EEN AFGROND!

De slavenkoopman van Pompeï

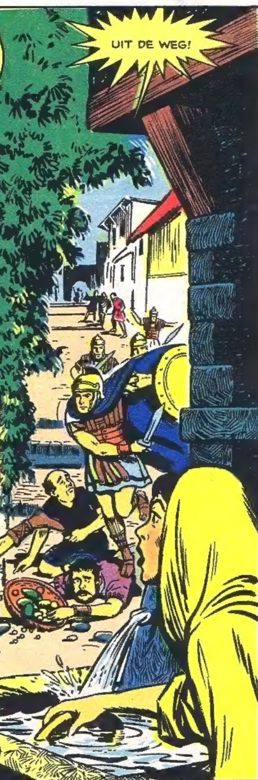
KELTON WAS ER JUIST ACHTER GEKOMEN DAT ZIJN ZUS EN ZIJN BROER DOOR DE SLAVENJAGER BARSIUS NAAR DE HAVENPLAATS GENUA GEBRACHT WERDEN, TOEN EEN PAAR SOLDATEN AANSTALTEN MAAKTEN OM HEM TE ARRESTEREN...

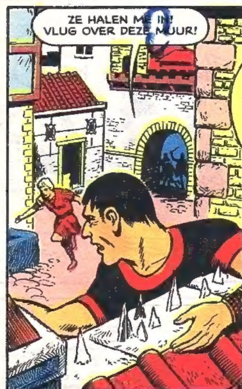

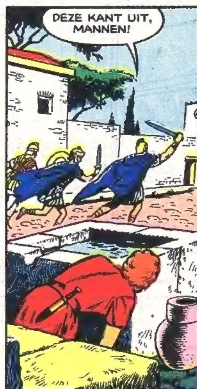

ZE HALEN ME IN! VLUG OVER DEZE MUUR!

DEZE KANT UIT, MANNEN!

INTUSSEN IN EEN HUIS, DAT AAN DE STRAAT GRENSDE...

WANNEER GAAT U TERUG NAAR MISENUM, PLINIUS?

MIJN BESTE SENATOR JUCUNDUS, REEDS TE LANG BEN IK IN COMUM GEWEEST. MORGEN... MAAR WAT IS DAT?

IK MOET VIA HET DAK IN EEN ANDERE STRAAT TERECHT ZIEN TE KOMEN!
EEN INBREKER? DE MAN VERGIST ZICH ALS HIJ DENKT DAT ER VOOR HEM IN DIT HUIS IETS VAN WAARDE IS TE VINDEN!

IN DE STRAAT...
EEN VAN DE TWEE IS HET GEBOORTEHUIS VAN PLINIUS BINNENGEDRONGEN!
VOORUIT, NAAR BINNEN! STRAKS ZULLEN WE DIE GALLIËR WEL OPSPOREN!

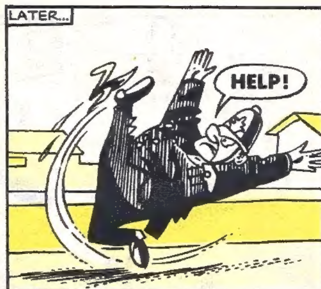

TEX HEEFT ZICH BEHOORLIJK IN DE MOEILIJKHEDEN GEWERKT! HET LUKT HEM NOOIT OM OVER HET DAK TE ONTSNAPPEN!

IK HEB JE, MANNETJE!

ZE HEBBEN HEM TE PAKKEN GEKREGEN. IK ZAL ER NU MAAR VANDOOR GAAN VOOR ZE MIJ HIER VINDEN!
HALT!

LEONARD

GROENTE
FRUIT
WACHT EVEN!
GEEF MIJ ER OOK EEN!

LATER...
HELP!

WEE DEGENE DIE DIE SCHIL HIER NEER-GEGOOID HEEFT!

LATER...
AHA, DAAR IS DE SCHUL-DIGE!

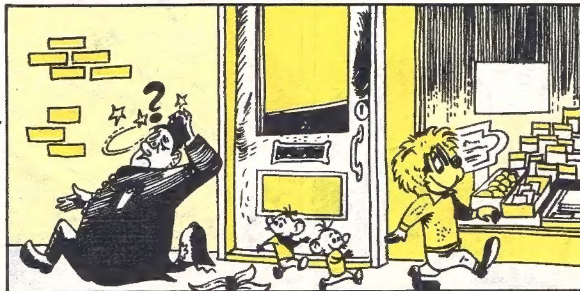

IK ZAL HEM VOLGEN!

ALS HIJ DEZE OOK WEGGOOIT IS HIJ ERBIJ!
HÈ, DAT WAS LEKKER!

HUH?

IK DACHT TOCH DAT HIJ...

AU!

?

BETSY

DIT BOEK GAAT OVER FLORENCE NIGHTINGALE, DE DAME DIE DE VERPLEEGSTERS UITVOND!
FLORENCE NIGHTINGALE

ZIJ HAD GELIJK! ER IS ALTIJD WEL IEMAND DIE HULP NODIG HEEFT!

?

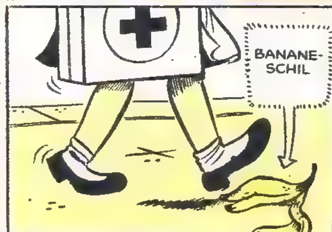

NEEM NU BIJVOORBEELD DEZE MAN...
?

UCHE

AU! ER ZIT IETS IN MIJN OOG!
LAAT MIJ EENS KIJKEN!

HET IS ERUIT. HIER HEB JE MIJN OOGLAPJE. JIJ HEBT HET HARDER NODIG DAN IK!

DAAR LOOPT WEER IEMAND DIE HULP NODIG HEEFT!

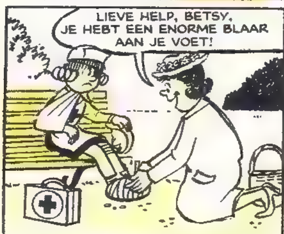

BANANE-SCHIL

ZWOEPS
AU! HELP!

ARM KIND! GAAT HET NU WEER EEN BEETJE? HIER HEB JE MIJN STOK!

LATER...
EN TÓCH MOET ER IEMAND ZIJN DIE HULP NODIG HEEFT!

VEEL LATER...
BETSY ZOEKT NOG STEEDS NAAR PA-TIËNTEN.

LIEVE HELP, BETSY, JE HEBT EEN ENORME BLAAR AAN JE VOET!

BAH!

GELUKKIG DAT IK JE ZAG! ER IS ALTIJD WEL IEMAND DIE HULP NODIG HEEFT!

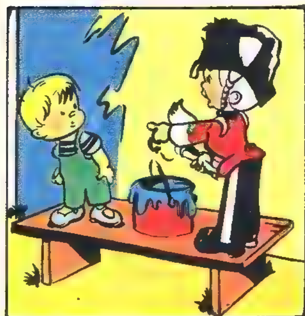
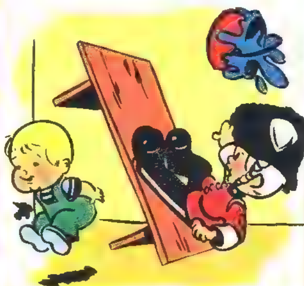
SPELEND SPEELGOED

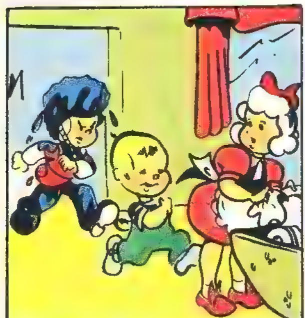
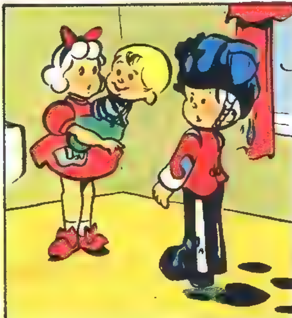
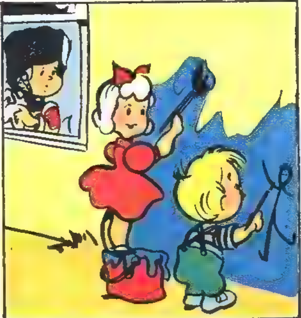

Tim, het broertje van Tommie, is soms erg ondeugend. Op een dag was Tommie zijn huis aan het schilderen. „Mag ik helpen?" vroeg Tim. „Als je heel voorzichtig bent," zei Tommie.

Tim deed zijn best om voorzichtig te zijn, maar natuurlijk knoeide hij alles onder de verf. „Hee, schei alsjeblieft uit!" riep Tommie. Maar Tim hoorde niets en ging vrolijk door.

Tommie was erg boos. Hij nam Tim de kwast af en zei: „Ga weg! Ik kan je niet gebruiken!" Tim sprong op de grond en toen gebeurde het. . . De bank waarop Tommie stond wipte omhoog.

Tommie verloor zijn evenwicht, viel en kreeg de pot met verf over zich heen. Tim dacht dat het een spelletje was en riep: „Tjonge, wat zie je er nu mooi uit, Tommie!"

Toen rende hij weg en riep: „Pak me dan!" Tommie probeerde het, maar Tim rende de keuken in. Dollie, die daar bezig was, zei: „Hee, Tommie, kun je wel tegen je kleine broertje?"

Toen zag ze de vieze verfsporen die Tommie gemaakt had. „Ga jij het huis van binnen maar schoonmaken, dan zal ik de buitenkant wel schilderen. Tim mag me helpen."

Wist je, dat...

een zwaardvis met zijn zwaard een scheepswand van sterk eikehout ter dikte van 55 centimeter kan doorboren;

een mens het sterkst groeit tussen zijn veertiende en zijn zeventiende jaar;

niemand weet waarom motten op licht afkomen;

de eerste klok werd uitgevonden door paus Silvester II in 996;

er nog 350.000 Indianen in de Verenigde Staten leven;

een mol, die gedurende iets meer dan vier uur geen voedsel krijgt, doodgaat;

een struisvogel een snelheid kan bereiken van ongeveer 97 kilometer per uur;

de eerste blanke bewoners van Australië veroordeelden waren, die bij wijze van straf naar Australië werden gedeporteerd door de Engelse regering;

de naam yankee voor Amerikaan een verbastering is van het Franse woord Anglais voor Engels. Het werd in 1713 voor het eerst gebruikt door een Amerikaan;

een mens per dag ongeveer 25.920 maal ademhaalt;

de opera ,,Daphne'' van Peri de eerste opera was die ooit geschreven werd;

het aantal haren van de mens om de honderdduizend schommelt;

een man gedurende 75 dagen zonder voedsel kan leven, gedurende 22 dagen zonder water en gedurende 115 uur zonder slaap;

puimsteen een rotsachtige substantie is, die door vulkanen wordt uitgeworpen;

de Eskimo's in hun taal geen woord voor oorlog hebben en dat zij nooit een wapen hebben uitgevonden om hun medemens, maar wel om dieren te doden;

slechts een vierde deel van de aarde uit land bestaat;

de titel admiraal komt van het Arabische woord amir-al-ma, dat generaal van de zee betekent;

de Chinezen het kompas hebben uitgevonden;

Lodewijk XI van Frankrijk de tentoonstelling uitvond? Hij organiseerde in 1470 de eerste expositie van Franse produkten in Engeland;

er ongeveer tweehonderdtwintig miljoen mensen zijn, die de leer van Mohammed, de islam, aanhangen;

er in totaal ongeveer vijftigduizend opera's gecomponeerd zijn?

Het portret

Toen hij deel uitmaakte van het Amerikaanse bezettingsleger in Duitsland, had William Lacey zijn portret laten maken door een Duitse schilder, Bonner geheten. Het had hem niet meer dan een halve slof Amerikaanse sigaretten gekost — een kostbaar ruilmiddel in die dagen. Bonner had er de voorkeur aan gegeven hem op hout te schilderen, omdat hij vond dat Laceys type zich daarvoor zo goed leende. Bill had van die dingen weinig of geen verstand en voor hem kwam het er alleen op aan dat het een goed gelijkend portret werd, waarmee hij voor de dag kon komen. Bij het afscheid van de schilder, die zich overigens als een zwijgzaam en gesloten mens had doen kennen, had Bonner hem een verzoek gedaan. „Doe me een plezier," had hij gezegd, „en neem deze enveloppe mee als je naar Amerika gaat. Er zit een brief in voor een kunsthandelaar in Albany, op wie ik nog een kleine vordering heb."

Bill was kort daarop met groot verlof gegaan en omdat hij en zijn vrouw het de eerste weken nogal druk hadden met het inrichten van hun huis, was hij de brief aan de kunsthandelaar aanvankelijk vergeten. Maar toen hij na een maand in Albany kwam voor een bezoek aan zijn ouders, herinnerde hij zich de belofte aan Bonner en nam de gelegenheid waar om de kunsthandelaar op te zoeken. Sigmund heette de man en hij dreef zijn zaak in een donker, achteraf gelegen straatje — een rommelig winkeltje, vol schilderijen, zwaarden, porselein en snuisterijen. Mijnheer Sigmund had een puntig, zuur gezicht, maar zijn trekken klaarden zichtbaar op toen hij Bonners brief gelezen had. „Ach, ik lees hier ook dat hij uw portret gemaakt heeft. Is het goed geworden? Ja, ziet u, anders wil ik graag proberen het voor u te verkopen. Bonners schilderijen brengen momenteel hier wel iets op... O, niet veel, een dollar of vijftig misschien. Trouwens, dan zou ik eerst het schilderij gezien moeten hebben. Enfin, denkt u er maar eens over."

Welk geheim school er achter het portret, dat Lacey had laten schilderen?

Bill was helemaal niet van plan het portret te verkopen — zijn vrouw had het juist zo trots boven de schoorsteenmantel gehangen — maar hij vond het toch wel aardig dat het tenminste enige waarde vertegenwoordigde. Overigens meende hij dat de kunsthandelaar alleen uit beleefdheid zo belangstellend had geïnformeerd. Hij was dan ook niet weinig verbaasd toen nog geen week later plotseling mijnheer Sigmund voor hem stond. „Kijk, ik moest toch net in de buurt wezen, dus dacht ik: ik ga eens eventjes naar dat portret kijken! Dat is het zeker? Zo..." Mijnheer Sigmund plukte aan zijn lip, bevoelde dan de rand van het houten paneeltje. „Hm, niet onaardig, typisch Bonner... Ik ben persoonlijk trouwens wel gesteld op die portretten op hout. U wilt het niet verkopen? Toevallig kreeg ik dezer dagen een klant, die me naar werk van Bonner vroeg. Met wat geluk zou ik honderd dollar voor u kunnen maken..."

Bill aarzelde. Honderd dollar. Wat spaargeld op de bank en geen misère meer aan het einde van de maand... Maar Betty, zijn vrouw, was hem voor. „Je hebt mij dat portret toch gegeven, nietwaar, Bill?" Bill was te galant om nee te zeggen, ofschoon hij zich van een dergelijke transactie niets herinnerde. „Nu" — Betty wendde zich tot mijnheer Sigmund — „dan kan ik u wel zeggen dat ik erg op dit schilderij gesteld ben en dat ik er niets voor voel het te verkopen."

„Natuurlijk, mevrouwtje," beaamde de kunstkoper, „ik kan me dat levendig voorstellen. Een schilderij van uw man... Maar ja, honderd dollar is toch werkelijk een goede prijs en de gelegenheid doet zich misschien geen tweede keer voor." Met enkele plichtplegingen had hij afscheid genomen en daarmee beschouwden Bill en Betty de zaak als afgedaan. Diezelfde avond kwam er een telefoontje

uit Albany. Het was mijnheer Sigmund.

„Met mijnheer Lacey? Luistert u eens... Ik kon mijn oren haast niet geloven, maar mijn klant zei dat hij bereid was vijfhonderd dollar te geven voor die Bonner van u, een reuzenbuitenkansje. Ik zou het maar doen als ik u was... Wat zegt u? Uw vrouw? Ja, ik wacht wel even."

Bill legde zijn hand op de microfoon en fluisterde tegen Betty, die naast hem was komen staan: „Vijfhonderd dollar voor dat ding... Nou?!" Maar Betty schudde haar hoofd. „Misschien als hij vijfentwintighonderd dollar zei, dat ik erover zou willen denken... Ik voel er niets voor jouw portret voor een paar briefjes van honderd te verkwanselen."

Teleurgesteld bracht Bill Betty's weigering over. „Wat ze dan wil? Vijfentwintighonderd dollar, zegt ze." Er klonken enige ongearticuleerde geluiden aan de andere kant van de lijn, waaruit Bill opmaakte dat hij het gesprek als afgelopen kon beschouwen.

„Vind jij het ook niet gek dat die Sigmund zo naar dat schilderij blijft hengelen?" zei hij tegen Betty. „Ik begrijp er niet veel van, maar misschien... Ik heb weleens gehoord van een portret dat over een ander schilderij heen geverfd was. Ik zal het eens aan professor Humphreys vragen."

Professor Humphreys doceerde kunstgeschiedenis aan de hogeschool in de plaats waar Bill woonde en nog diezelfde avond zat Bill in zijn studeerkamer tegenover hem. „Kunsthandelaars? Hm, scharrelaars," snoof de professor, nadat Bill hem in korte trekken had uiteengezet wat er aan de hand was. „Heb je dat portret meegebracht? Laat zien... Hee, waarom heb je me niet dadelijk gezegd dat het op hout geschilderd was?... Ziet er nogal oud uit, maar dat kan ook kunstmatig gedaan zijn. Weet je wat, ik houd het hier. Ik zal eens aan mijn collega Hawk vragen of hij het met x-stralen doorlichten wil."

De volgende dag kreeg Bill een boodschap van professor Humphreys of hij in de middag bij Hawk aan wilde komen. Om een uur of drie belde hij aan en werd even later in de werkkamer gelaten. Hawk en Humphreys waren er beiden. „Jongeman," zei Humphreys, „het is jouw schilderij, dus we moeten jouw toestemming hebben. Hawk hier heeft met zijn toestel achter je ribbenkast gekeken en hij meent de vage omtrekken van een mansportret ontdekt te hebben. Wat denk je, zullen we het erop wagen dat van jou af te wassen? Denk er goed aan, het is helemaal niet zeker dat we het er goed afbrengen en we moeten natuurlijk afwachten wat eronder zit. Maar ik persoonlijk zou zeggen: waag het erop."

„Da's goed," zei Bill, „wat mij betreft: hoe eerder hoe beter."

Toen hij thuiskwam, vond hij zijn vrouw overstuur. „Bill," zei Betty, „terwijl ik even weg was, is er iemand in huis geweest. Het hele huis is doorzocht — en snap jij waarom? Ik mis niets..."

„Of ik het snap." Er ging Bill een licht op. „Ben je vergeten dat mijnheer Sigmund zo'n bijzondere belangstelling koesterde voor mijn portret? Hij wou ons een buitenkansje bezorgen, maar ik vrees dat hij zichzelf een nog groter buitenkansje ziet ontgaan. Wat een bof dat ik dat schilderij al naar Humphreys had gebracht!"

Hij trof de volgende dag ten huize van Hawk de twee collega's als verbitterde kemphanen aan. „Een Lorenzo Lotto, zeg ik je!" riep de professor uit. „Hier — duidelijk Venetiaanse school, dat blauw, en dat zilver, en die karakteristiek getekende mond." Hawk schudde beslist het hoofd. „Ik ben ervan overtuigd dat het een Del Piombo is. De kleuren zijn veel te vlammend voor een Lotto, en zie die klederdracht eens, die is eerder Romeins dan Venetiaans. Nee, ik weet het zeker!"

Het voorwerp van deze woordenstrijd was het houten paneeltje dat op een schildersezel prijkte. Verdwenen was het portret van soldaat-eerste-klasse William Lacey en in plaats daarvan keek een jonge Italiaanse geleerde hen aan, gekleed in een donkerblauwe fluwelen cape, met rijke manchetten aan de mouwen en met een baret van zwart velours op.

„Mag ik de heren even storen?" merkte Bill beleefd op. „Maakt het veel verschil in prijs of het een Del Piombo of een Lotto is?"

„Ach wat, geld," riep Humphreys verachtelijk uit. „Ja, natuurlijk, jongeman, maakt het verschil in prijs. Voor deze Lorenzo Lotto krijg je misschien honderdvijfentwintigduizend dollar. Was het een Del Piombo — maar dat is het beslist niet — dan maakte je allicht honderdvijftigduizend. Ho, ho even, zet niet zo'n verrukt gezicht. Zie je die vernislaag over de verf heen zitten? Juist. Het is de kunst die eraf te halen zonder het schilderij te beschadigen; daarna weten we pas of dit een meesterwerk of een prul is. Kun je me volgen? Goed, laat ik je dan maar meteen vertellen dat we met dat snertvernis geen raad weten. Hawk heeft van alles geprobeerd en al houd ik ook vol dat hij geen Lorenzo Lotto van een Del Piombo kan onderscheiden, schilderijen restaureren verbetert geen mens hem."

„Maar zou Sigmund, die kunsthandelaar, dat dan niet weten?" vroeg Bill. „Me dunkt, zijn vriend Bonner zal hem wel geschreven hebben hoe hij met zijn gesmokkelde koopwaar moet omgaan."

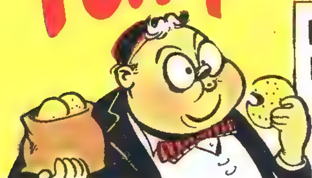
De twee geleerden keken elkaar met open mond aan. „Het ei van Columbus!"

Vervolg op bladzijde 27

Billie Turf

het dikste studentje ter wereld

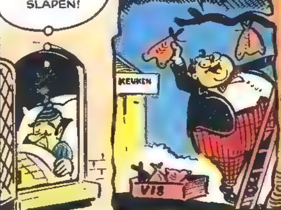

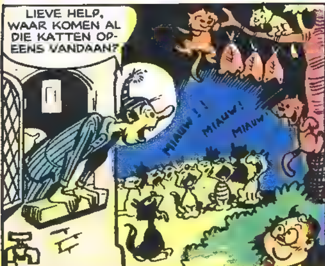

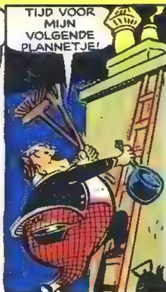

AL GAUW VERSCHENEN ENKELE ARBEIDERS...
STOP! HOUD OP!
HA, HA, HA!
HET SPIJT ME, MENEER, MAAR WE MOETEN EVEN HET LEK OPZOEKEN!
RR!
RRRRR!
WATERLEIDING
RR!

GELUKKIG, DIE LUI ZIJN VERDWENEN! EINDELIJK RUST EN STILTE!

TIJD VOOR MIJN VOLGENDE PLANNETJE!

KLANG!
BIM!
ZO, DAT GEVAL BLIJFT DE HELE NACHT DRAAIEN EN MENEER KWEL ZAL WEL GEEN OOG DICHTDOEN!

MORGENOCHTEND IS HIJ NATUURLIJK ZÓ MOE, DAT HIJ ONMOGELIJK DAT PROEFWERK KAN HOUDEN! NOU, DAT HEB IK WEER EENS MOOI GEFIKST!

'S MORGENS...
HEB JIJ MENEER KWEL ERGENS GEZIEN, BILLIE?

DIE KOMT VOORLOPIG NIET EN DAT PROEFWERK GAAT NIET DOOR!

NOU, WAT HEB IK U GEZEGD?
IK HEB VANNACHT GEEN OOG DICHTGEDAAN, MENEER! IK VOEL ME ZÓ SLAP!

ARME KEREL, HIJ IS TOTAAL OVERWERKT!
HOERA! HET IS GELUKT!
PROEFWERK
UITGESTELD

ER IS VANDAAG GEEN LES EN DAAROM GAAN WE WAT SPORT DOEN!
WAT?! SPORT? MAAR DAT IS BIJNA EVEN ERG ALS PROEFWERK!
SPORT-LERAAR

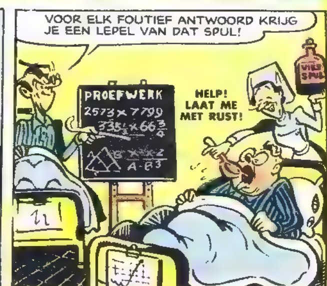

BANG!

BILLIE IS IN ELKAAR GEZAKT, ZUSTER!
ZIEKENZAAL
BRENG HEM MAAR NAAR BINNEN, JONGENS!

ZO, JONGEMAN, JIJ BLIJFT VANDAAG MAAR EENS LEKKER IN BED!
W...WAAR B...BEN IK?

O, WAT LEUK, DAARGINDS LIGT NOG EEN JONGEN!
HEE, WORD EENS WAKKER, DAN ZAL IK JE VERTELLEN WAT IK VANNACHT MET MENEER KWEL HEB UITGEHAALD!
ZZ!

GOEIEMORGEN, BILLIE! WAT IK ZEGGEN WOU: HET PROEFWERK IS UITGESTELD, MAAR NIET WAT JOU BETREFT!
ALLE MENSEN! MENEER KWEL!

VOOR ELK FOUTIEF ANTWOORD KRIJG JE EEN LEPEL VAN DAT SPUL!
PROEFWERK
2573 x 7799
HELP! LAAT ME MET RUST!
VIES SPUL

MUG en MIK

IK MOET HET STARTSCHOT LOSSEN VOOR DE HARD-LOOPWEDSTRIJD, MAAR MIJN PISTOOL IS ZOEK!
JE MAG ANDERS WEL OP-SCHIE-TEN!

IK ZAL ER GAUW EEN KOPEN!

ANTIEK
MAG IK DAT OUDE PISTOOL VAN U HEBBEN?
ZEEROVERS-

IK BEN AL JAREN EXPERT IN HET LOSSEN VAN START-SCHOTEN!

BANK
GELD-TRANS-PORT
MIK, DOE DAT PISTOOL WEG!
W...WAT WILT U?
GELD

PAK AAN!

BANK
MAAR, HEREN, DIT IS MIK!
SORRY, HOOR! IK ZAG ZO GAUW NIET DAT JIJ HET WAS!
JULLIE WORDEN BEDANKT! NU KOM IK ZÉKER TE LAAT!

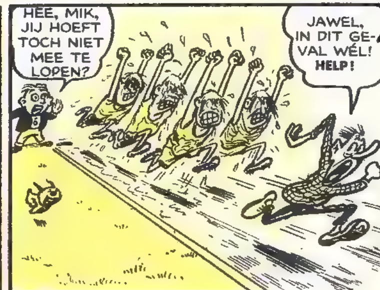

BOVENDIEN IS MIJN PISTOOL IN STUKKEN!
MISSCHIEN KAN DIE JONGEN JE HEL-PEN!
PANG

IK HEB ER TWEE. U MAG DEZE WEL HEBBEN!
PANG!

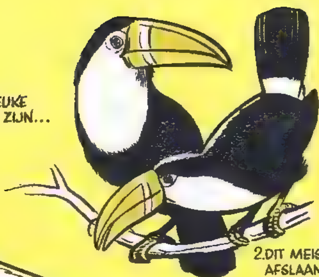

SCHIET EEN BEETJE OP! WE HEBBEN HET KOUD!
HARDLOOP-WEDSTRIJD
START

ATTENTIE, HEREN! OP UW PLAATSEN! KLAAR?...

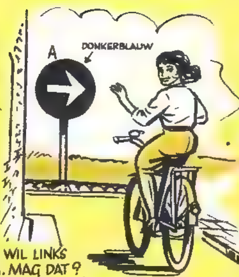

...AF! OO! HET IS EEN WATER-PISTOOL!

HEE, MIK, JIJ HOEFT TOCH NIET MEE TE LOPEN?
JAWEL, IN DIT GE-VAL WÉL! HELP!

Wereld-quiz

1. DEZE LEUKE VOGELS ZIJN...

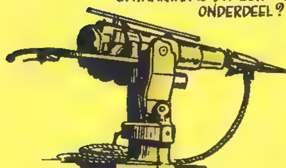

2. DIT MEISJE WIL LINKS AFSLAAN. A. MAG DAT?
B. WAT MOET ZE DOEN ALS BORD B ER STAAT?

B
DONKERBLAUW

3. WAARVAN IS DIT EEN ONDERDEEL?

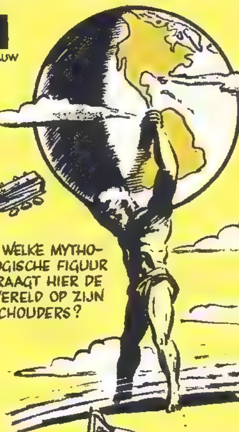

4. WAT IS DIT?

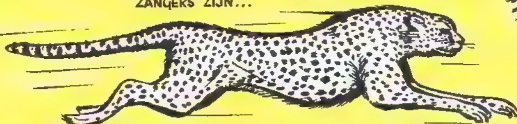

5. EEN GROTE BLOEM, DEZE . . .

6. DEZE BEROEMDE ZANGERS ZIJN...

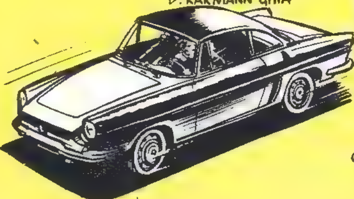
7. WELKE MYTHOLOGISCHE FIGUUR DRAAGT HIER DE WERELD OP ZIJN SCHOUDERS?

8. DIT DIER KAN EEN SNELHEID BEREIKEN VAN 120 KM PER UUR. HET IS EEN...

9. HOE WERD DEZE ROMEINSE VECHTSOLDAAT GENOEMD?

10. DEZE AUTO IS EEN A. VOLVO P-1800
B. AUSTIN HEALEY
C. RENAULT FLORIDE
D. KARMANN GHIA

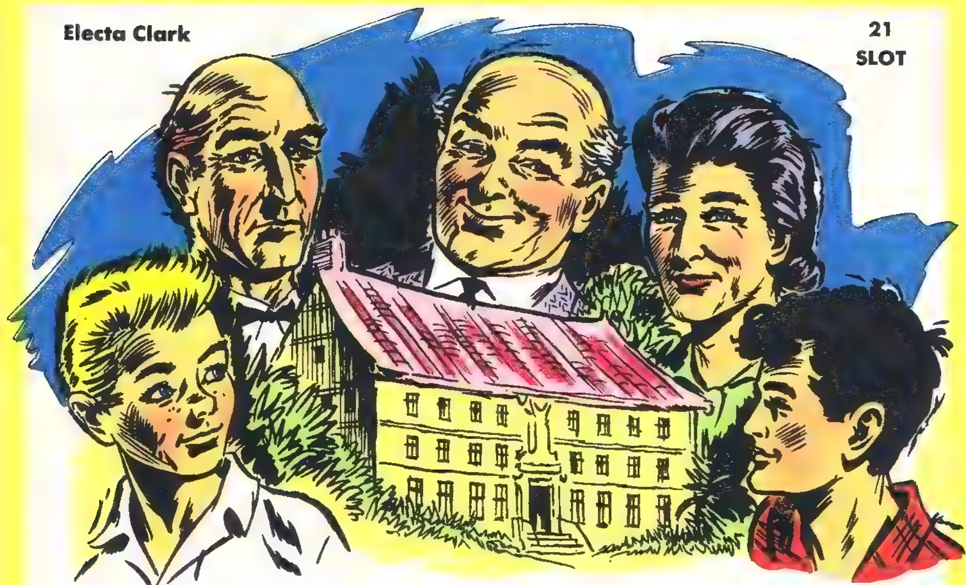

11. WAT IS DIT VOOR EEN SCHIP EN WAAR KOMT HET VANDAAN?

OPLOSSING VOLGENDE WEEK.

BULTERS

De wonderlijke avonturen van Casey McKee

met tekeningen van Herman Giesen

KORTE INHOUD: *Casey McKee komt in de zomervakantie logeren bij zijn oom, meneer Bouncer. In de tuin van oom Bounce vindt hij in een vogelbad een brief, die aan hem gericht is. Later wordt hij hartelijk verwelkomd door zijn oom. Oom Bounce vertelt dat er de laatste tijd vreemde dingen in zijn huis gebeuren. Een kist met souvenirs uit Afghanistan is bijvoorbeeld verdwenen. Later vindt Casey de kist terug. Hij maakt kennis met Ben, een jongen van zijn leeftijd. Deze vertelt, dat een zekere White geprobeerd heeft de vrachtauto van zijn vader te huren om een kist af te halen bij de villa van Caseys oom. Casey gaat naar het goederenstation waar de butler een kist afhaalt. Op de terugweg wordt hun auto beschoten door een stel bandieten. Thuis wordt de kist, die uit India afkomstig is, uitgepakt. Er komt onder andere een fraai bewerkt doosje uit. Ben opent de doos. Er ligt een dolk in en een kostbare speld. Ze brengen de voorwerpen naar de Indiase prins, die naast hen woont. 's Nachts komt een zekere Philemon Taylor de doos opeisen.*

Iedereen keek met intense belangstelling toe hoe Casey het harnas op de grond legde en de helm eraf haalde. Toen pakte hij het harnas bij de voeten en schudde. Een ogenblik later rolde er een bundeltje watten uit. Op de grond haalde Casey het bundeltje uit elkaar. Daar lag de schat: een handvol prachtige, schitterende juwelen

,,Tjonge!" zei de inspecteur welsprekend.

Casey legde aan de prins uit: ,,Dít heeft Taylor eigenlijk geprobeerd het land binnen te smokkelen. Hij verborg ze in de kist met het inlegwerk. Die kist heeft een dubbele bodem. De dolk en de vis met blauwe ogen waren alleen maar extraatjes."

De inspecteur kwam heel langzaam tot de juiste conclusie. ,,Ik neem aan," zei hij tenslotte, ,,dat ik deze drie kerels in de nor moet stoppen. Ik heb drie paar handboeien. En Gus hier, de agent, kan ze met zijn revolver in de gaten houden als ik ze naar de stad rijd."

Hij bekeek de drie donkergekleurde vreemdelingen nadenkend. Het was duidelijk dat hij die ook graag mee wilde nemen naar zijn gevangenis. Hij liet echter niets blijken, maar vroeg: ,,Wat moet ik met die stenen doen? Die juwelen? Zal ik die ook opsluiten?. . ."

,,Daar zorg ik voor," zei Baars. Dat bezorgde de jongens nog een verrassing.

De inspecteur rolde de stenen weer zorgvuldig in de watten en gaf ze aan Baars.

Een paar minuten later hadden Crabtree en zijn agent de drie zwijgzame smokkelaars uit het huis naar de auto gebracht. Crabtree zei bitter tegen Gus: ,,Ik wist wel toen ik die schoten in dat huis hoorde, dat het niet zo'n rechttoe-rechtaan-zaakje zou zijn. Altijd iets bijzonders daar in dat huis. Diamanten in een harnas! Lui uit India met toverkunsten. Ik zeg je nog

„Ik werk bij het ministerie," legde Baars uit. Om dit te bewijzen liet hij zijn leren etui aan Casey zien.

eens, Gus, iedereen in dat vreemde huis heeft mieren in zijn bovenkamer. Mieren, bah!"

En met deze welgemeende woorden reed de inspecteur de politieauto de oprijlaan af en verdween in de duisternis.

In het huis ontspande iedereen zich. Oom Bounce lag op de sofa en kreunde zacht. De jongens waren in een stoel neergezonken. Prins Bahadur en neef Bijey waren ook gaan zitten en zelfs de zwijgzame Rashid was op zijn gemak gaan staan, maar hij ging niet zitten.

„Meneer Baars!" zei Casey. „Wat was dat nou voor een kaart die u de inspecteur liet zien? Waarom gaf hij de juwelen aan u? Hoe. . ."

Baars grinnikte tegen Casey ondanks de stekende pijn in zijn enkel. Hij zag er nu weer heel anders uit. Casey herkende de uitdrukking op zijn gezicht als de uitdrukking, die hij gezien had bij het goederenstation toen ze daar de pakkist uit India opgehaald hadden. Die koude, eiige uitdrukking, die uitdrukking van de perfecte butler, was verdwenen. Dat was maar een masker geweest. De man keek nu heel menselijk!

„Ik werk bij het ministerie," legde Baars uit. Om dit te bewijzen liet hij zijn leren etui aan Casey zien. Beide jongens bestudeerden het legitimatiebewijs en gaven het toen aan oom Bounce, die al net zo nieuwsgierig was.

„Dus je bent hier al die tijd als detective geweest," zei oom Bounce. „Omdat die dingen die gesmokkeld waren zich tussen mijn bagage bevonden? Bedoel je dat ik al die tijd als smokkelaar verdacht ben? Grote goedheid!"

Hij was helemaal in de war.

„Het spijt me, meneer Bouncer," zei Baars. „Ik begrijp best dat u het vervelend vindt om al die tijd een. . . een soort spion. . . in uw huis te hebben gehad. Maar weet u, het ging als volgt: wij hadden een tip gekregen uit India dat deze juwelen gestolen waren en op weg waren naar de Verenigde Staten. Een stukje bewijs hier, een aanwijzing daar, alles scheen op u te wijzen. Het onderzoek in uw bagage toen u het land binnenkwam wees op niets. Maar toch werd u verdacht. Hoe konden we er zeker van zijn dat u niet de heler van de juwelen was?"

„Een heler!" herhaalde oom Bounce nog meer geschokt. Zijn roze gezicht werd bleek van verbazing.

Baars grinnikte. „Dit soort dingen is

nooit prettig om aan te horen," gaf hij toe. ,,Maar ik verzeker u dat u nu beslist niet meer verdacht wordt. Die man met dat kleine litteken op zijn slaap is de jongen die we moeten hebben. We zitten hem al een tijd achter zijn vodden, al wel drie jaar."

,,Maar de inspecteur heeft hem alleen maar opgesloten omdat hij ingebroken heeft, of onwettig een huis binnengekomen is, of hoe dat heet," protesteerde Casey.

,,Dat is waar," zei Baars vriendelijk. ,,Maar deze gevangenis houdt hem in ieder geval een paar dagen vast. Morgen zal ik de andere aanklachten tegen hem in orde maken en dan wordt hij naar de staatsgevangenis overgebracht. Maar voor je oom. . ." en hij wendde zich naar meneer Bouncer, ,,zijn de paspoortmoeilijkheden nu van de baan. Ik zal morgen het ministerie opbellen. . ."

,,Mijn paspoort!" zei oom Bounce. Hij had de gewoonte gekregen om alles wat zijn vroegere butler zei te herhalen als een papegaai die een lesje leert.

,,Nou, de regering zou het toch nauwelijks kunnen goedkeuren dat u de halve wereld doortrekt, terwijl u onder verdenking staat van smokkelarij," zei Baars op een overredende toon. ,,Dus uw paspoort werd natuurlijk opgehouden, totdat er genoeg bewijsmateriaal verzameld zou zijn."

,,Smokkelarij," mompelde oom Bounce en hij betastte zijn hoofd en vroeg zich af of alles wel echt was.

Prins Bahadur ging plotseling giechelen. ,,Ik ben blij dat uw misdadiger, die Taylor, de heilige dolk en de blauwogige vis gestolen heeft," zei hij opgewekt. ,,Anders had ik dit avontuur nooit beleefd."

Baars keek hem aan alsof de Indiërs een legpuzzel vormden die hij in elkaar moest zetten. ,,Ik begrijp niet," zei hij weifelend, ,,hoe u hiernaast heeft kunnen wonen en hoe u zich met deze zaak heeft kunnen bemoeien, zonder dat ik er iets van gemerkt heb. Ik krijg het gevoel dat ik naar school terug moet en de beginnerscursus moet volgen in. . ."

,,Hoe bespeur ik de speurder hiernaast," zei Casey onbeschaamd.

De jonge Indiase prins keek zijn neef Bijey aan. ,,Voortaan zal ik me keurig gedragen," beloofde hij met een twinkeling in zijn ogen. ,,Ik zal naar de universiteit gaan en door het leven gaan als een nette, oppassende zoon van de maharadja. Geen avonturen meer."

,,Dat zou heel aangenaam zijn," zei Bijey en het klonk als een gebed. Maar zijn gezicht toonde zijn twijfel. Bijey vond de zorg voor de kroonprins klaarblijkelijk helemaal geen gemakkelijke opgave. Plotseling klonk er een bekend ruisen bij de zitkamerdeur. Iedereen keek om. Daar stond mevrouw Twigley in haar zwarte ochtendjas.

,,Lieve help!" riep ze energiek uit. ,,Wat gebeurt er hier allemaal? Weten jullie dat de meisjes op de tweede verdieping hysterisch aan het gillen zijn, omdat ze denken dat er inbrekers zijn? Meneer Bouncer, waarom heeft u dit gezelschap hier op dit uur uitgenodigd? Het is nog lang geen tijd om te ontbijten."

,,Ontbijt!" gilde Casey hongerig. ,,Zeg, mevrouw Twigley, ik zal met u meegaan naar de keuken en u helpen. Dan maken we wat eten klaar. Een heleboel eten!"

Mevrouw Twigley keek Casey aan alsof ze haar boosheid van de vorige avond helemaal vergeten was. ,,Ik zou wel een kom vol wafelbeslag kunnen maken," stelde ze voor. Casey grinnikte enthousiast en gaf haar een bereomhelzing.

,,Wafels!" herhaalde oom Bounce kreunend. ,,En Casey vindt dat goed?"

Hoe kon iemand nu aan eten denken!

Hij en Baars en Bijey bleven in de zitkamer en praatten over de gebeurtenissen van de afgelopen week. Maar Casey, Ben en prins Bahadur, gevolgd door de geruisloze voeten van Rashid, renden naar de keuken met mevrouw Twigley. Avonturen zijn fijn, maar een volle maag ook.

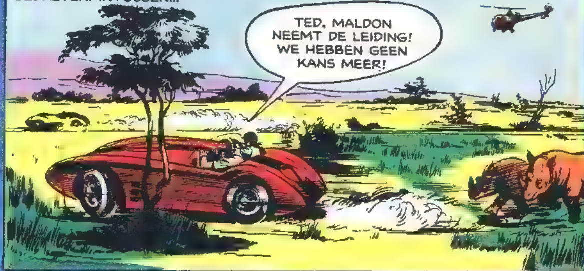

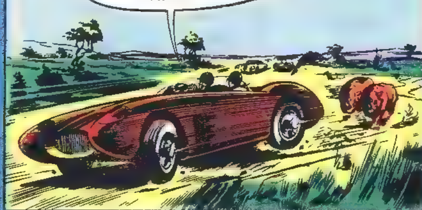
EINDE

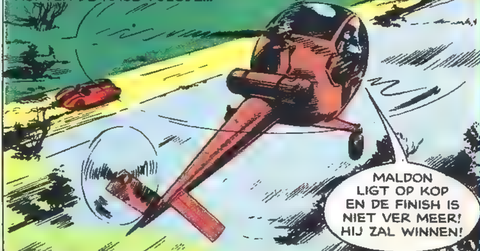
Ted en Tom

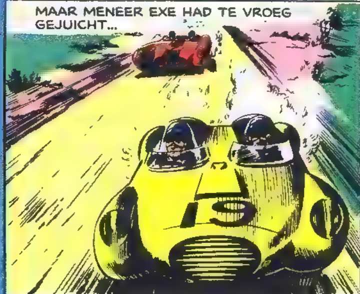
en de monsterrace

TED RAWLEY EN TOM BOYCE DEDEN MEE AAN EEN INTERNATIONALE AUTORACE. EEN ZEKERE MENEER EXE WILDE HEN UITSCHAKELEN EN HAD DAARTOE DE RENNER BURT MALDON OMGEKOCHT. VLAK VOOR HET EINDE VAN DE DERDE ETAPPE KWAMEN TED EN TOM IN MOEILIJKHEDEN...

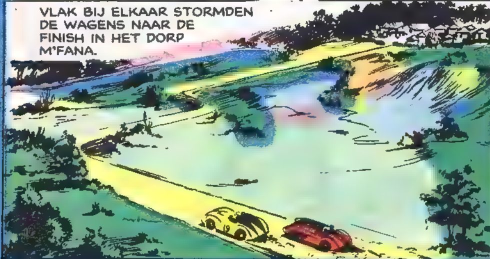

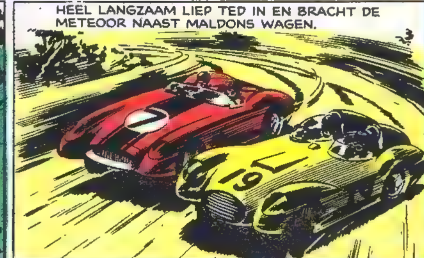

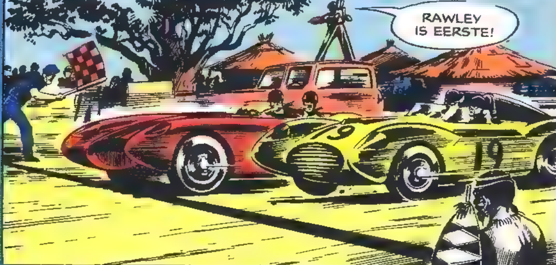

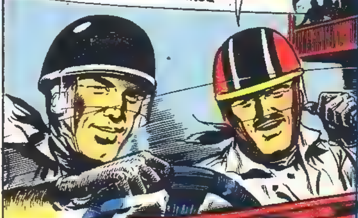

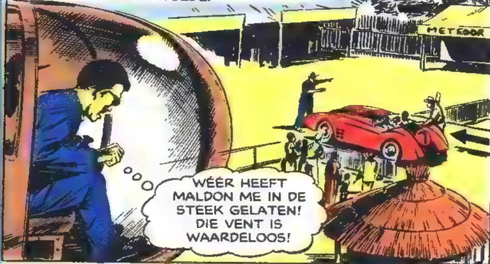

IN M'FANA WACHTTE MEN VOL SPANNING...
FINISH
AAN DE KANT! DAAR KOMEN DE EERSTEN!

NAAST ELKAAR STORMDEN DE WAGENS HET DORP BINNEN.
DE STRIJD GAAT TUSSEN MALDON EN RAWLEY!

TOEN, MET EEN KLEINE VOORSPRONG, SCHOOT TED ALS EERSTE OVER DE STREEP.
RAWLEY IS EERSTE!

FINISH
AUTORACE
GEFELICITEERD, TED! JE HEBT HET GEHAALD!

MENEER EXE, DIE DE FINISH GEZIEN HAD, WAS RAZEND VAN WOEDE.
WEER HEEFT MALDON ME IN DE STEEK GELATEN! DIE VENT IS WAARDELOOS!

EVEN LATER ZAGEN TED EN TOM DE HELIKOPTER EN ZIJN PASSAGIER.
DAT IS EXE! HIJ ZAL WEL WOEDEND ZIJN!
DAT ZAL WEL! EN ALS IK DE VOLGENDE ETAPPE OOK WIN, WORDT HIJ NÓG WOEDENDER!

ALS BELONING ONTVING TED VAN DE INBOORLINGEN EEN VEREN HOOFDTOOI.
AANVAARD DEZE TOOI, EEN GESCHENK VAN ONS STAMHOOFD!

VANAVOND GEVEN WIJ TE UWER EER EEN FEEST! WILT U DAARBIJ ONZE GAST ZIJN?
HEEL GRAAG! DANK U!

Het komt in de bus

ONZE CORRESPONDENTIE- EN RUILRUBRIEK

Maria Neven (17), Raadhuisstraat 6, Hulsberg (L.), zoekt een correspondentievriendin of -vriend van haar leeftijd. • *Gabriël Sieben, Alfons Ariënsstraat 14, Maastricht,* wil corresponderen met een meisje van veertien jaar. • *Hanna Schot (13), Bebouwdendam 7, Tholen,* wil corresponderen met een jongen van haar leeftijd. • *Gerda Muyres (13), Heeswijkplein 35, Den Haag,* wil corresponderen met een jongen van dertien jaar, liefst iemand die op een boerderij woont (niet in Zuid-Holland). Hobby: sport. • *Marijke Uyterwaal (12), Spieghelstraat 14, Utrecht,* wil corresponderen met een meisje van haar leeftijd, liefst niet in de provincie Utrecht. • *Frans l'Ami, Emmalaan 168, Alphen aan den Rijn,* geeft een speldje voor vijf autoplaatjes. • *Joke van Beek (11), Voirt 7, Nuenen (N.-Br.),* wil corresponderen met een meisje in Limburg, Noord- of Zuid-Holland. Hobby's: zwemmen, sport en liedjes. • *F. P. v. d. Heiden, Crocusstraat 10, Rotterdam-12,* wil corresponderen met een meisje van veertien jaar, liefst omgeving Harderwijk. Hobby's: muziek, vogels en postzegels. • *Ina Dekker (11), Bosstraat 27, Obdam,* wil corresponderen met een meisje of jongen in Borne of Hengelo. Hobby's: foto's van filmsterren, handwerken en schaatsen. • *Jan van Hirtum (11), Raadhuisstraat 7, Rosmalen,* wil corresponderen met een r.k. meisje tussen tien en twaalf jaar, liefst in Noord-Brabant. Hobby's: sport, muziek en schaatsen. • *Anny van Loenen (15), Mariagardestraat 49, Roermond,* wil corresponderen met een jongen van haar leeftijd. • *Jopie Boersen, Jan van Arkelweg 46, Achterveld (Utr.),* zoekt een r.k. correspondentievriend van elf jaar. • *Ria Sluys (16), Zandstraat 34, Venlo,* wil corresponderen met een jongen van haar leeftijd, liefst niet in Nederland. Hobby's: zwemmen, fietsen, gitaar spelen en foto's van filmsterren. • *Riet Wijdom (14), 's-Gravendijkwal 122, Rotterdam-3,* wil corresponderen met een r.k. jongen van vijftien of zestien jaar. Hobby: klassiek ballet. • *Siebold Tromp, Stadhouderslaan 36, Utrecht,* geeft voor iedere postzegel van Nederland of vroegere koloniën die hij ontvangt: twee postzegels van een ander land; twee suikerzakjes of twee sigarebandjes. • *Chris Stolwijk (13), Reijerskoop 41, Boskoop,* wil speldjes ruilen voor postzegels. • *Anneke Schreuders (13), Karel du Jardinstraat 43 III, Amsterdam-Z.,* wil corresponderen met een jongen van haar leeftijd. Hobby's: tekenen en film. • *Leny Batenburg (17), Troelstralaan 20, Sliedrecht,* zoekt een correspondentievriend van haar leeftijd. • *Nellie Kramers (13), Frans Halsstraat 74, Den Haag,* wil corresponderen met een jongen van dertien jaar, liefst iemand die op een boerderij woont, niet in Zuid-Holland. Hobby: paardesport. • *Gerda ten Thije, Julianastraat 64, Haaksbergen,* wil corresponderen met een meisje van twaalf jaar. Hobby's: ansichtkaarten verzamelen en lezen. • *Gerda Meyer (11), Paasberg 32, Oosterbeek,* wil corresponderen met een meisje van elf of twaalf jaar. Hobby's: suikerzakjes en foto's van filmsterren. • *Monique Wallaart (11), Sophiastraat 29, Leiden,* wil corresponderen met een meisje van haar leeftijd. Monique verzamelt monsters en houdt van schaatsen, zwemmen, turnen en fietsen. • *Paul Pijnaker, Michiel de Ruyterstraat 46, Hillegom,* wil corresponderen met een jongen of meisje van zeventien jaar, die veel van de natuur en van vogels houdt. • *Janny Mulder (16), Brink 8, Diever,* wil corresponderen met een jongen van haar leeftijd. • *Wim van de Beek (17), Engelanderweg 71, Beekbergen (Gld.),* zoekt een correspondentievriendin van zijn leeftijd. • *Carla van Brakel (11), Jagerskamp 12, Oosterbeek,* wil corresponderen met een meisje of jongen van haar leeftijd. • *Rineke van Brakel (14), Jagerskamp 12, Oosterbeek,* wil corresponderen met een jongen van haar leeftijd. • *Ellen Vlaar (13), Grosthuizen 100, Guda Schouten (13), Berkhout 228 en Ria Kaag (14), Berkhout 269,* willen corresponderen met r.k. meisjes of jongens van hun leeftijd, liefst in Noord-Holland. • *José Frijnts, (12), Eijkerstraat 34, Margraten (L.),* wil corresponderen met een r.k. meisje van haar leeftijd. Hobby: foto's van filmsterren, zangers en zangeressen. • *Ed Boering (14), Westzijde 108 A, Zaandam,* wil corresponderen met een Indisch meisje van zijn leeftijd. • *Truus de Jong (16), Westeinde 20, Zoeterwoude,* wil corresponderen met een r.k. jongen van haar leeftijd. • *Riet de Groot (14), Voltastraat 12, Eindhoven,* wil corresponderen met een jongen van haar leeftijd. Hobby's: tekenen en zwemmen. • *Karel v. d. Horst, Aalsmeerweg 123 h, Amsterdam-W.,* wil corresponderen met een jongen van elf jaar die duiven houdt en postzegels en lucifersmerken spaart. • *Tiessina van Dijk (17), Kokslaan 6, Wagenborgen (Gron.),* wil corresponderen met een meisje of jongen van haar leeftijd. • *Ina Feldbrugge, Zaanstraat 63 II, Amsterdam-C.,* wil corresponderen met een meisje van zestien of zeventien jaar, liefst in het zuiden van Nederland en r.k. • *Els Bos (15), Grindweg 117, Wageningen,* zoekt een correspondentievriendin of -vriend, liefst in Duitsland of Engeland. • *Hans Oskam (13), Prof. Lorentzlaan 27, Zeist,* wil corresponderen met een meisje van zijn leeftijd. • *Marijke Bleker (13), Linnaeusstraat 25 III, Amsterdam-O.,* wil corresponderen met een r.k. meisje van haar leeftijd, liefst in Brabant of Limburg. • *Greetje Silvius (15), Aleidistraat 35, Rotterdam,* wil corresponderen met een jongen van haar leeftijd. • *Nellie Kolenbrander (13), Guido Gezellestraat 54, Maassluis,* wil corresponderen met een meisje van haar leeftijd. Hobby: dieren • *Jack Vaessen, Julianastraat 36, Hoensbroek,* wil corresponderen met een meisje van twaalf of dertien jaar, liefst in Limburg. • *John Aertssen Nieuwstraat 18, Hansweert,* geeft voor een scheepsfoto (grote vaart) vijf postzegels of vijf lucifersmerken. • *Jules Kieft (11), Laan van Eikerode 19, Nieuw-Loosdrecht,* wil corresponderen met een jongen of meisje van zijn leeftijd. Hobby's: sigarebandjes, lucifersmerken en voetballen. • *Joke Slingerland (14), Talmastraat 17, Hillegom,* wil corresponderen met een meisje of jongen van haar leeftijd. Joke spaart postzegels. • *Bram Post (15), Achterweg 20, Nootdorp,* wil corresponderen met een n.h. meisje of jongen van zijn leeftijd. Hobby's: postduiven, speldjes en sport. • *Jan van Ommen (15), Zuiderzeestraatweg 389, Oldebroek,* wil corresponderen met een meisje van zijn leeftijd. • *Greetje Smit (12), Noordersingel 107, Berkel (Z.-H.),* wil corresponderen met een meisje of jongen van haar leeftijd. • *Maarten Hus (16), De Waal Malefijtstraat 63, Katwijk aan Zee,* wil corresponderen met een meisje van zijn leeftijd.

Belangrijk bericht!!!

Hoezeer het ons ook spijt, **VOORLOPIG KUNNEN ER GEEN AANVRAGEN VOOR OPNAME IN DE CORRESPONDENTIE- EN RUILRUBRIEK WORDEN INGEDIEND.** Deze rubriek heeft zo'n geweldig succes, dat we overstelpt worden met aanvragen, en het gevolg daarvan is, dat iedere aanvrager(ster) maanden moet wachten tot zijn of haar aanvraag in ons blad geplaatst kan worden. Daarom zien we ons genoodzaakt de mogelijkheid tot het inzenden van aanvragen enige tijd stop te zetten, zodat we gelegenheid krijgen de vele honderden brieven, die nog op plaatsing liggen te wachten, af te werken. Zij die in de komende tijd een correspondentievriend of -vriendin zoeken, raden we aan een adres uit onze wekelijkse lijst te kiezen en daarop te schrijven. En degenen, wier naam en adres in ons blad geplaatst zijn, drukken we nogmaals op het hart, dat zij **ALLE POST DIE ZE KRIJGEN MOETEN BEANTWOORDEN, OOK DIE BRIEVEN, WAAR ZE VERDER NIET OP IN WILLEN GAAN.**

Het portret

Vervolg van bladzijde 15

riep Hawk uit, zodra hij van zijn verbazing bekomen was. „Jongmens, je bent een genie," vulde Humphreys aan. „Bel als de weerga die Sigmund op en vraag of hij dadelijk komt. . . Dat ik daar niet direct aan gedacht heb," mompelde hij hoofdschuddend.

Mijnheer Sigmund kwam en gedroeg zich zeer opgeruimd en zelfverzekerd. „Alstublieft," wees Bill met een weids handgebaar. „Dit wás mijn portret."

„Ach, hoe is het toch mogelijk," zei de kunsthandelaar zonder een spier te vertrekken. „Ja, in ons beroep komt men voor vreemde dingen te staan."

Mijnheer Hawk nam het woord. „Dat was handig bedacht van uw vriend Bonner, mijnheer Sigmund, om die oude meester uit een bezet land te smokkelen. Prettig als je vrienden aan de overkant van de oceaan hebt."

„Och kom, nu maakt u grapjes," zei Sigmund zonder blikken of blozen.

„Kort en goed, mijnheer Sigmund," ging Hawk voort, „de kwestie is dat we deze vernislaag moeten zien te verwijderen. Dat kan ons dagenlang experimenteren kosten — het kan ons ook het hele schilderij kosten. Wilt u ons zeggen hoe we in dit geval te werk moeten gaan?"

De kunsthandelaar tuitte zijn onderlip. „Hoe zou ik dat moeten weten? Ja, kijk eens, als u mij dit schilderij wilt verkopen, dan wordt de zaak natuurlijk anders. Denkt u er maar eens over." Hij nam zijn hoed en keerde zich om.

„En hoeveel biedt u?" informeerde Bill snel.

„Vijfduizend dollar."

„Vijfduizend," schamperde Hawk. „Als dit werkelijk een meesterwerk uit de Venetiaanse school is, dan is het minstens het twintigvoudige waard."

„Als," zei mijnheer Sigmund, „als, ja. Laat het me te zijner tijd maar eens weten. Goedendag."

Bill moest die avond naar het lesuur van een wekelijkse vervolgcursus. Hij keerde om een uur of elf terug naar huis, maar zijn gedachten waren niet bij de leerstof van die avond. Hij peinsde over het schilderstuk en hij vroeg zich af of Hawk erin zou slagen de vernislaag veilig te verwijderen. Een Italiaanse meester. . . honderdduizend dollar. . . nieuw huis. . . Er passeerde hem een auto en hij ontwaakte uit zijn droom. In de volgende straat woonde Hawk. Hier, de hoek om. Eigenaardig dat iemand gelijkvloers een raam open liet staan. De auto van daarnet was een meter of tien verder geparkeerd. Een wilde gedachte schoot door zijn brein. Op zijn tenen sloop hij naar het openstaande venster, posteerde zich plat tegen de muur en wachtte. Minuten gingen voorbij. Bill werd het wachten moe. Ach, onzin ook. Hij zag spoken. Een ogenblik later verscheen er een arm door het raam, die een rechthoekig houten paneeltje omlaag liet zakken. De eigenaar van de arm volgde onmiddellijk. Bill sprong naar voren en greep de ander om zijn middel, maar door een onverhoedse elleboogstoot tegen zijn oog moest hij zijn prooi loslaten. Hij struikelde, maar wist nog juist het houten paneeltje te grijpen, terwijl de gedaante wegholde. Achter hem was een lichtflits en iets

Ze had een vaag gevoel dat Hawk haar iets zonder woorden wilde vertellen.

zwaars dreunde op zijn hoofd. Hij zakte versuft op de grond en werd pas na enkele ogenblikken Hawk gewaar, die zijn gezicht met een zaklantaarn bescheen. „Wat was je aan het doen, Lacey? Wou je je eigen portret stelen?"

„Het schilderij van mijn vrouw," verbeterde Bill zuchtend. Hij moest eerst weer naar adem happen. „Nee, ik niet," ging hij verder, „maar iemand anders. Hier is het — gelukkig."

Hawk nam het paneeltje op en bekeek het zorgvuldig. „Een paar krasjes in de hoek," mompelde hij. „Valt mee."

„Ik heb zo'n idee dat het onze vriend Sigmund was," zei Bill.

„Waarschijnlijk wel."

„Ik wou dat ik hem een blauw oog had geslagen."

„Dat zou zijn verdiende loon geweest zijn," vond Hawk. „Maar misschien kunnen we hem een leerzamer straf bereiden. Enfin, dat zien we morgen wel."

Betty ging de volgende dag met Bill mee naar het atelier van Hawk. „Per slot van rekening ben ik de eigenares van die oude meester," vond ze, „dat heb je zelf toegegeven."

„Dat is een verrassing," riep Hawk uit, toen hij Betty zag binnenstappen.

„Het gaat mij te hoog, mijnheer Hawk," verklaarde Betty ronduit. „De een probeert mijn schilderij te stelen, de ander zegt dat het honderdduizend dollar waard is. Ik zou geen rustig ogenblik meer hebben als het bij mij aan de muur hing."

„Ach, geld," zei Hawk, „denk toch niet langer aan die fantastische prijzen en accepteer wat Sigmund geboden heeft. Vijfduizend dollar is een mooie duit."

„Dat is het," zei Betty. Ze had een vaag gevoel dat Hawk haar iets zonder woorden wilde vertellen. „Eh, mijnheer Hawk, is dat uw advies als deskundige of wilt u het gemoed van een nerveuze vrouw geruststellen?"

„Als deskundige," verklaarde Hawk.

„Bel hem dan maar op," zei Betty tegen Bill. Het viel haar mee dat hij grif gehoorzaamde. Hij scheen dus ook genoeg van het geharrewar te krijgen. Tien minuten later was de zaak beklonken.

Professor Humphreys ontving een paar dagen later van Betty een cheque ter waarde van vijfhonderd dollar, te bestemmen voor de inrichting van zijn kunstmuseum. En de volgende dag nodigde de professor de Laceys uit om hem bij Hawk thuis te komen opzoeken. Betty droeg een nieuw mantelpakje en had een nieuwe permanent en Bill zag er niet minder welvarend uit.

„Hm," zei de professor na enkele inleidende opmerkingen, „herinner jij je nog, Lacey, dat Hawk en ik het erover oneens waren wie dat paneeltje geschilderd had? Nu, we hadden geen van beiden gelijk. Die avond dat Sigmund probeerde het schilderij te stelen, kwamen er een paar krassen op en door de microscoop ontdekte Hawk de kleuren van een ondergrond. Hij heeft toen dezelfde avond nog een röntgenfoto gemaakt en hij vond onder de Italiaanse meester een stilleven, gedateerd 1937. Die zogenaamde Italiaanse meester was dus niets anders dan een kopie! Mijnheer Sigmund is nu erg boos op mijnheer Hawk en hij beweert zelfs dat hij jouw vrouw, Lacey, aangespoord heeft het schilderstuk voor vijfduizend dollar van de hand te doen. Een edel mens als mijn vriend Hawk is natuurlijk boven de aantijgingen van een dergelijk laag sujet verheven," besloot de professor vol vuur.

„Vanzelf," grinnikte Hawk met een knipoogje naar Betty.

Harm Gerards

De man van staal

TED, KEN EN ARCHIE, OP EXPEDITIE IN INDOCHINA, HOORDEN VAN DE KOELIE LI-TU IETS OVER EEN VUURSPUWENDE REUZENKREEFT. 'S NACHTS KAPTE IEMAND DE KABEL, WAARMEE ZE HUN SAMPAN GEMEERD HADDEN...

ENIGE TIJD LATER VOER EEN JONK NAAR DE SAMPAN TOE.

DAAR ZIJN ZE. DE REUZENKREEFT WIL DAT ZE STERVEN. HOU JE GEREED, MANNEN!

IN ALLE STILTE WERD DE SAMPAN GEËNTERD.

HET BOOTJE EN ZIJN OPVARENDEN MOETEN ZO ONOPVALLEND MOGELIJK VERDWIJNEN!

ZONDER DAT TED, KEN EN LI-TU HET MERKTEN NAM DE JONK HUN BOOT OP SLEEPTOUW.

DE VRIENDEN WERDEN WAKKER DOOR EEN SCHOK.

WAT WAS DAT?

TED! WE VAREN!

VLUG KROPEN DE VRIENDEN TE VOORSCHIJN.

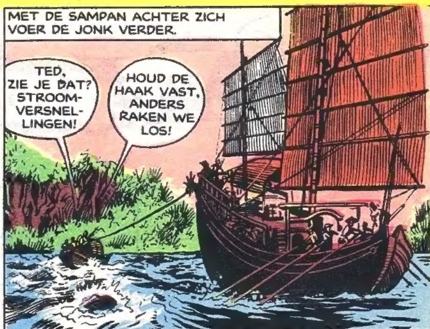
AHOY DAAR! JULLIE HEBBEN ONS PER ONGELUK OP SLEEPTOUW!

VOLGENS MIJ IS HET NIET PER ONGELUK, MAAR OPZETTELIJK!

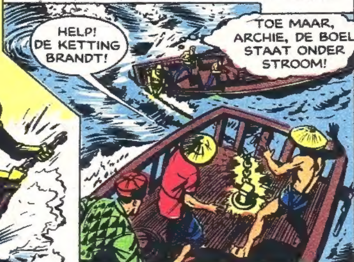
TEDS HAND SCHOOT NAAR DE ZENDER, WAARMEE HIJ ARCHIE BEDIENDE.

ARCHIE, MAAK DIE HAAK LOS! DIE LUI ZIJN RIVIERROVERS!

MAAR KEN RIEP:
DE HAAK IS NIET LOS TE KRIJ-GEN!

MET DE SAMPAN ACHTER ZICH VOER DE JONK VERDER.
TED, ZIE JE DAT? STROOM-VERSNEL-LINGEN!
HOUD DE HAAK VAST, ANDERS RAKEN WE LOS!

TED BEGREEP DAT HUN ONTVOERDERS HEN IN DE STROOMVERSNELLING WILDEN LOSLATEN.
PROBEER BIJ DE JONK TE KOMEN, ARCHIE!
DE SCHURKEN GAAN DE KETTING LOSGOOIEN!

DE MANNEN, DIE DE KETTING LOS WILDEN GOOIEN, WEKEN VERSCHRIKT TERUG.
HELP! DE KETTING BRANDT!
TOE MAAR, ARCHIE, DE BOEL STAAT ONDER STROOM!

EEN MAN GOOIDE DE KETTING LOS MET EEN BAMBOESTOK.
KIJK UIT, WE SLAAN TE PLETTER!
HOUD JE VAST!

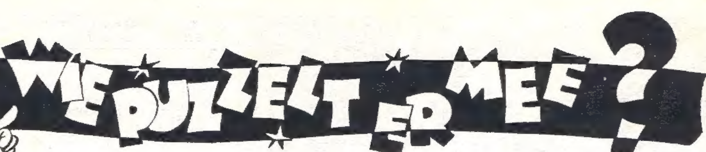

DE SAMPAN WERD DOOR DE KOLKENDE STROOM MEEGENOMEN.
PAS OP DE ROTSEN, ARCHIE!
LI-TU IS NOG STEEDS BEWUS-TELOOS!

ARCHIE WIST DE ROTSEN TE ONTWIJKEN, MAAR OPEENS BEREIKTEN ZE EEN WATERVAL.
VEEL PLEZIER OP JULLIE LAATSTE REIS!
WAT BEDOELT HIJ?

KOORTSACHTIG BEDIENDE TED ZIJN ZENDER.
ARCHIE, PROBEER DE BOOT TEGEN TE HOUDEN!

MAAR DE SAMPAN HELDE OVER DE RAND EN BRAK TOEN KRAKEND IN TWEEËN...

HELP!
ONDER DONDEREND GE-RAAS STORTTEN DE WRAKSTUKKEN NAAR BENEDEN...

Puzzel, *ingezonden door Kees v. d. Pol in Vlaardingen:*

1	2	3	4	5	6

1 Jaargetijde
2 Haat
3 Dier
4 Niet vast
5 Afkorting van Sovjet-Rusland
6 Vloeistof

Bij goede oplossing lees je op de bovenste rij van links naar rechts de naam van een vogel.

Puzzel, *ingezonden door Karel Timmerman in Wierden:*

Bij goede oplossing lees je op de eerste rij van boven naar beneden de naam van een bepaald middel van bestaan.

1								
2								
3								
4								
5								
6								
7								
8								

1 Dunne plank
2 Meisjesnaam
3 Bewoners van Afrika
4 Plaats in Overijsel
5 Muziekinstrument
6 Heftig
7 Een glijbeweging maken
8 Hitte

Puzzel, *ingezonden door Loes Koster in Haarlem:*

	1	2	3	4
1				
2				
3				
4				

In dit vierkant vul je horizontaal woorden in volgens de onderstaande omschrijvingen. Bij goede oplossing lees je verticaal dezelfde woorden.

1 In het jaar
2 Ontkenning
3 Soort verlichting
4 Jongensnaam

Oplossingen puzzels uit ons vorig nummer

Hoeveel weet je er?

Voor 1800 leefden: 2 Jacoba van Beieren (gravin van Holland en Zeeland); 5 Marco Polo (Italiaanse ontdekkingsreiziger); 6 Michelangelo (Italiaans beeldhouwer en schilder); 8 Maarten Luther (Duits kerkhervormer) en 9 Willem Barendsz (Nederlands zeevaarder).

Na 1800 leefden: 1 Abraham Lincoln (president van Noord-Amerika); 3 Enrico Caruso (Italiaans zanger); 4 Karl May (Duits schrijver); 7 Roald Amundsen (Noors poolonderzoeker) en 10 Paul Kruger (president van Zuid-Afrika).

Kop-en-staartpuzzel

1 (T)WEE(S)
2 (V)LAM(P)
3 (A)DAM(E)
4 (Z)EGE(L)
5 (S)LEE(D)

De achterste letters vormen het woord SPELD.

Verborgen vogels

1 Merel
2 Arend
3 Vink

Raadsels

1 Schar + laken = scharlaken
2 Aal + schol + ver = aalscholver

ZIEKENLIJSTJE

Anny Kwee (15), Sanatorium Dekkerswald, Margrietpaviljoen, Groesbeek, ligt al acht maanden op bed. Zij spaart foto's van filmsterren.

Bert Jansen (10), Zeehospitium, 's-Gravenzandseweg 288, Hoek van Holland, moet nog negen maanden kuren. Hij spaart Ivanhoekaarten.

Rinus Schouten, Zeehospitium, 's-Gravenzandseweg 288, Hoek van Holland, moet nog een jaar kuren. Hij spaart Ivanhoefoto's en voetbalfoto's.

Visitekaartjes, *ingezonden door Joop Albers in Arnhem:*

C. Hewat Baarn

T. R. Reutnor Spa

Welk beroep hebben deze heren?

Dagboek
van de geschiedenis

Een vraagbaak voor iedereen die graag wil weten wat er op zijn verjaardag is gebeurd...

17

21 JUNI 1509 WERD HENDRIK VIII TOT KONING VAN ENGELAND GEKROOND. HIJ IS VOORAL BEKEND DOORDAT HIJ IN TOTAAL ZESMAAL TROUWDE. VAN ZIJN ZES VROUWEN HEEFT HIJ ER TWEE LATEN DODEN EN VAN TWEE ANDERE HEEFT HIJ ZICH LATEN SCHEIDEN. OOK RIEP HIJ ZICH UIT TOT HOOFD VAN DE ENGELSE (ANGLICAANSE) KERK, EEN FUNCTIE DIE DE HUIDIGE KONINGIN VAN ENGELAND NOG HEEFT.

21 JUNI 1940 WERD DE OVERGAVE VAN FRANKRIJK AAN DUITSLAND GETEKEND. DIT GEBEURDE IN DE BEROEMDE SPOORWAGON TE COMPIÈGNE, WAARIN IN 1918 DE DUITSERS ZICH OVERGAVEN AAN DE FRANSEN.

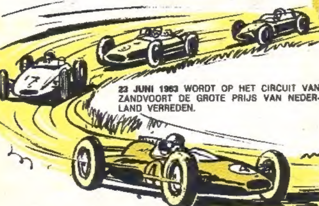

22 JUNI 1812 VIEL NAPOLEON MET 600.000 MAN RUSLAND BINNEN. NA MOSKOU TE HEBBEN BEZET MOEST HIJ TERUGTREKKEN EN WERD ZIJN LEGER, DAT AL ZWAAR GELEDEN HAD DOOR DE VERSCHRIKKELIJKE RUSSISCHE WINTER, VERSLAGEN BIJ DE RIVIER DE BEREZINA (NOVEMBER 1812).

22 JUNI 1941 VIEL DUITSLAND MET DRIE MILJOEN MAN RUSLAND BINNEN. HET DUITSE LEGER BEZETTE IN KORTE TIJD EN ZONDER VEEL TEGENSTAND TE ONDERVINDEN GROTE DELEN VAN HET LAND. MAAR DE DUITSERS WAREN NIET VOORBEREID OP DE STRENGE WINTER VAN 1941-'42, TIJDENS WELKE DUIZENDEN SOLDATEN OMKWAMEN IN BARRE SNEEUWSTORMEN BIJ TEMPERATUREN VAN VIJFTIG GRADEN ONDER NUL. HET RUSSISCHE LEGER SLOEG GROTE GATEN IN DE DUITSE LINIES, MAAR HITLER WEIGERDE HET VEROVERDE GEBIED PRIJS TE GEVEN. EIND 1942 ZETTEN DE RUSSEN EEN GROTE TEGENAANVAL IN, DIE IN 1945 EINDIGDE IN BERLIJN.

22 JUNI 1963 BEGINT DE ZOMER.

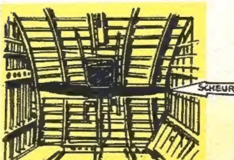
23 JUNI 1963 WORDT OP HET CIRCUIT VAN ZANDVOORT DE GROTE PRIJS VAN NEDERLAND VERREDEN.

25 JUNI 1950 WERD ZUID-KOREA DOOR NOORD-KOREA AANGEVALLEN. DE ZUIDKOREAANSE TROEPEN, DOOR AMERIKAANSE GESTEUND, WERDEN TERUGGEDREVEN EN HET ZAG ERNAAR UIT DAT ZE UIT KOREA VERDREVEN ZOUDEN WORDEN. MAAR DOOR TEGENAANVALLEN EN HULP VAN TROEPEN UIT DE HELE VRIJE WERELD WERDEN DE NOORDKOREANEN TERUGGEDREVEN OVER DE ACHTENDERTIGSTE BREEDTEGRAAD, DE HUIDIGE GRENS TUSSEN NOORD- EN ZUID-KOREA. ZOALS MEESTAL WERD DE WEERLOZE BURGERBEVOLKING HET SLACHTOFFER VAN DEZE WREDE OORLOG.

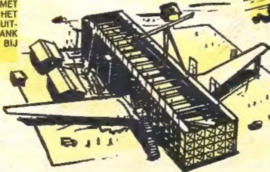
26 JUNI 1945 WERD IN SAN FRANCISCO DOOR EENENVIJFTIG LANDEN DE ORGANISATIE VAN DE VERENIGDE NATIES OPGERICHT. DEZE ORGANISATIE TRAD OP 24 OKTOBER VAN DAT JAAR IN WERKING. HAAR TAAK IS ALLE GESCHILLEN, DIE TOT OORLOG KUNNEN LEIDEN, DOOR ONDERLING OVERLEG TE REGELEN. DE VERENIGDE NATIES HEBBEN EEN EIGEN TROEPENMACHT, DIE IN GEBIEDEN WAAR OORLOG DREIGT DE VREDE HANDHAVEN, ZOALS DAT IN NIEUW-GUINEA, ISRAËL, KOREA EN KONGO IS GEBEURD.

DE OORZAAK VAN DE COMETONGELUKKEN. EEN SCHEUR ONTSTAAN DOOR METAALVERMOEIDHEID DIE HET GEVOLG WAS VAN EEN CONSTRUCTIEFOUT.

24 JUNI 1954 WERD NA MAANDENLANG HARD WERKEN DOOR EEN GROEP GELEERDEN DE OORZAAK VAN DE COMET-ONGELUKKEN ONTDEKT. EEN COMPLETE COMET WERD IN EEN GROTE STALEN WATERTANK GESTOPT. MET DIT TOESTEL, DAT OMGEVEN WAS DOOR 900.000 LITER WATER, WERDEN KORTE VLUCHTEN NAGEBOOTST, DIE OVEREENKWAMEN MET EEN ECHTE VLUCHT VAN DRIE UUR. OP TWAALF KILOMETER HOOGTE ZETTE DE VLIEGTUIGROMP IN DE IJLE LUCHT UIT, DOORDAT IN DE ROMP DEZELFDE DRUK HEERSTE ALS OP DE GROND. DAALDE HET VLIEGTUIG, DAN KROMP DE ROMP WEER IN. OP 24 JUNI SCHEURDE IN DE TANK DE ROMP VAN DE COMET OPEN. IN WERKELIJKHEID ZOU HET TOESTEL IN ONTELBARE STUKKEN UITEENGEVALLEN ZIJN, MAAR IN DE TANK HIELD HET WATER DE ROMP BIJ ELKAAR.

STALEN WATERTANK
34 METER LANG 7 METER BREED
5 METER HOOG.

BULTERS.

25 JUNI 1541 WERD DE VEROVERAAR VAN PERU, FRANCISCO PIZARRO, DOOR ZIJN EIGEN LANDGENOTEN VERMOORD. PIZARRO HAD MET EEN PAAR HONDERD SPANJAARDEN EN MET ALLERLEI WREDE EN VERRADERLIJKE MIDDELEN PERU VEROVERD VOOR DE SPAANSE KONING. DE PERUVIAANSE BEVOLKING WERD DOOR HEM GEKNECHT, MISHANDELD EN VERMOORD EN HET LAND WERD GEPLUNDERD EN LEEGGESTOLEN.

27 JUNI 1909 WERD DE EERSTE VLIEGDEMONSTRATIE IN NEDERLAND GEGEVEN. BIJ HET BRABANTSE PLAATSJE ETTEN VERHIEF ZICH HET TOESTEL (EEN WRIGHT), MET AAN BOORD GRAAF DE LAMBERT, VAN DE STARTRAIL, TOEGEJUICHT DOOR DUIZENDEN MENSEN. HET PUBLIEK HAD DE HELE DAG GEWACHT, MAAR REGEN EN WIND VERHINDERDEN DE VLUCHT. 'S AVONDS KLAARDE HET OP EN OM HALF NEGEN SCHOOT DE KATAPULT DE WRIGHT DE LUCHT IN. DRIE MINUTEN LATER KWAM HET TOESTEL WEGENS MOTORSTORING WEER OP DE GROND TERUG.

Voor Nederland: Redactie en administratie: Nassaulaan 51, Haarlem. Abonnementsprijs: 20 ct per nummer. Losse nummers: 30 ct.

Voor België adres: N.V. Tijdschriften Uitgevers Maatschappij, Van Schoonbekestraat 36, Antwerpen. Prijs: 5 frank.